

Зміст

Чарівне люстерко 6

Ку-ку-рі-ку! 10

Гусячі поневіряння 14

Із Днем поні! 18

Навала сойок 22

Санта в сараї 26

Снігові курчата 30

Різдвяний сюрприз 33

Господарі фортеці 37

Великодня несподіванка 41

Що я знайшла? 45

Таємничий гість 49

Швидько 52

Сіркове життя 56

Гармидер у лісі 60

Чарівне люстерко

Одного разу поні на ім'я Боні видобула зі сміття тріснуте люстерко. «Либонь, його загубила Беккі, — вирішила Боні. — Вона ж дівчинка, а всі дівчатка обожують милуватися собою! Та й рамка в люстра рожева...»

Боні здивилась, як поверхнею люстерка стрибають сонячні зайчики... Аж раптом її черевце наполегливо завуркотіло, і вона мовила собі: «Ге, не зайвим було би схруммати щось до сніданку!»

Ковзнувши поглядом від своєї знахідки до паркана, поні помітила кульбабку. Сонячна квітка лагідно розгорнула свої пелюсточки й сама просилася до рота! Боні так зраділа, що негайно проковтнула її, а тоді повернулася до люстерка і разом із ним гайнула до сараю.

Коли вона увійшла, решта тварин уже снідали.

— Де ти вешталася? — спитав цапик Упертюх.

— Гуляла... — відповіла Боні, ані словом не згадавши про люстро.

Згодом, упоравшись із денною роботою, друзі Боні повернулися до сараю, проте сама вона лишилася надворі. Попрямувавши до яблуньки, рясно облітої зеленими яблуками з рум'яними щічками, поні

замріяно вп'ялася в них очима. Їй до смаку був кислуватий присмак зелених яблук, тож вона не відмовилася б ними поласувати!

Аж тут у голові їй сяйнуло! Якщо взяти люстро й загадати бажання — яблучко може впасти просто до ніг! Адже вранці це спрацювало... Тож, згоряючи від нетерплячки, поні звернулася до своєї знахідки:

— Люстерко-люстерко, нехай на землю впаде яблуко!

Тієї самої миті легенький вітерець гойднув гілку яблуні, й на траву із глухим «геп»... упало яблуко!

— Овва! — примовляла Боні, наминаючи за обидві щоки. — А люстерко, напевне, чарівне! Воно виконує мої бажання!

Чкурнувши до сараю, Боні поділилася з друзями своїм відкриттям. Тваринки слухали затамувавши подих, а курочка Клотильда все кудкудакала:

— Леле, мені б таке люстерко! Я б могла барвисті яєчка нести!

— Не можна, — похитала головою Боні. — Люстерко виконує лиш одне бажання на день, а в мене їх іще бозна-скільки...

— Що за маячня! — здійняли гвалт цапик Упертюх і віслючок Авраам. — Випадковий збіг обставин!

Проте невдовзі сталося те, завдяки чому геть усі переконалися в чарівній силі люстра. Якось Упертюх проголосив:

— Якщо твоя штукенція і справді творить дива, начаклуй мені жабку!

— А спробуймо, — труснула гривкою Боні й обернула люстро до сонечка. — Нехай тут з'явиться жаба!

Друзям було невтямки, що понад фермою тим часом пролітав лелека Станіслав. У дзьобі він стискав жабу, а та борсалась і виверталася наче заведена. Лелека відчайдушно намагався її утримати, одначе зрештою жаба перемогла і вивільнилась із дзьоба, гепнувшись просто посеред двору.

Уся компанія в подиві завмерла.

— Я ж казала, досить лише промовити бажання, і воно здійснюється! — гордовито задерла підборіддя Боні.

Відтоді кожен мешканець сараю мріяв випробувати дію люстерка на собі.

Одного погожого дня, збираючись із фермером на ринок, Боні сховала люстерко під сидельце. Але курочка Клотильда потайки вийняла його! Вона збиралася знести яйце і страшенно хотіла строкатого курчатка, тож вважала, що люстерко їй найпотрібніше.

Отже, на світанні фермер запряг Боні та Авраама у воза, і вони вирушили до міста. Боні перебувала в чудовому гуморі. Її переповнювала впевненість, що люстерко при ній, тому хвилюватися не було підстав. Адже, хай там що, а чарівна річ завжди врятує!